

ORĘDOWNIK

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalnie 1,50 zł.

Wychodzi raz w tygodniu.

90. Zatwierdzenie Zarządu Gminnego w Dubinku.
91. Wybór stróża nocnego gm. Ostoje.
92. Sprzedaż drzewek owocowych.
93. Publiczny przetarg na dostawę żwiru na drogi.

94. Choroba zakaźna „płonica”.
95. Wolne miejsca w P. U. P. P. i ich Ekspozyturach.
96. Przepisy dotyczące ruchu na drogach.
97. Ruch na drogach publicznych autobusów.

Imieniny Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

W dniu 19 bm. jako w dniu Imienin Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego proszę o udekorowanie domów chorągwiami. O ileby w myśl uchwał Komitetów obywatelskich w poszczególnych miejscowościach uroczystość tę obchodzono w niedzielę 16 bm. natenczas i w tym dniu proszę domy uflagować.

Życzenia dla Pana Pierwszego Marszałka Polski przyjmował będę w dniu Jego Imienin t. j. 19 bm. od godz. 11—13-ej w Starostwie, pokój nr 1.

Rawicz, dnia 11-go marca 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY

L. dz. 1842/30

(—) Chmielowski.

90. Zatwierdzenie Zarządu gminnego w Dubinku.

Na zasadzie § 84 ordynacji wiejskiej z dnia 3. VII. 1892 r. (Zbiór pr. prusk. str. 289) zatwierdzam wybór:

Franciszka Lorka	na sołtysa,
Józefa Stanisławskiego	na I. ławnika,
Wincentego Łysikowskiego	na II. ławnika,
Stanisława Jarosza	na zast. ławników

na przeciąg trzech lat dla gminy Dubinek powiatu rawickiego.

Rawicz, dnia 5 marca 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY.

(—) Chmielowski.

L. dz. 1489/30.

91. Wybór stróża nocnego gminy Ostoje.

Na zasadzie rozporządzenia z dnia 21 go lutego 1817 r. (Dz. Urzęd. Rej. Pozn. str. 434/1817) zatwierdzam niniejszem wybór stróża nocnego p. Wojciecha Kukłę z Ostoji na czas od dnia 1 stycznia 1930 r. do 1 stycznia 1931 r.

Rawicz, dnia 4 marca 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY.

(—) Chmielowski.

L. dz. 483/30.

92. Sprzedaż drzewek owocowych.

Podaję do wiadomości publicznej, że ekspedycja drzewek w szkołkach powiatowych w Jutrosinie rozpoczęła się dnia 10 bm. Sprzedaż drzewek następuje bezpośrednio w szkołkach przy dworcu w Jutrosinie.

Wskutek nadzwyczajnych mrozów ubiegłej zimy ucierpiały bardzo znacznie drzewka owocowe. Inte-

res ogólnopanstwowy, a szczególnie każdego właściciela sadu wymaga, aby straty w sadownictwie zostały jak najprędzej wyrównane. Każdy właściciel sadu powinien zatem niezwłocznie przystąpić do usunięcia drzew zniszczonych, a następnie posadzić nowe wzorowo w odpowiednich odstępach (nie za gęsto) drzewka.

Celem przyspieszenia tej akcji i zachęcenia właściciela sadów tut. powiatu do sadzenia drzew owocowych, obniżył Wydział Powiatowy do połowy ceny katalogowe za drzewka i krzewy owocowe. Zniżka 50% obowiązuje do końca maja 1930 r. Drzewka po zniżonej cenie można nabywać bezpośrednio w szkołkach powiatowych w Jutrosinie przy dworcu, za przedłożeniem poświadczenia sołtysa wzgl. burmistrza, że odnośna osoba zamierza dane drzewka (podać ilość drzewek) posadzić na swoim gruncie, położonym w tut. powiecie. W razie ujawnienia, że drzewka zakupione po zniżonej cenie zostały odsprzedane poza obręb powiatu rawickiego, będzie musiała odnośna osoba dopłacić uzyskaną zniżkę Wydziałowi Powiatowemu.

Uzupełnienie wzorowych sadów, założonych przez Wydział Powiatowy nastąpi na tych samych warunkach co zakładanie sadów czyli po 35% ceny.

Przy tej okazji przypominam, że Wydział Pow. postanowił przeprowadzać premjowanie sadów włościńskich. Leży zatem w interesie właścicieli sadów, aby drzewostan w sadach był należycie uporządkowany i pielęgnowany, które to prace w głównej mierze wykonać można w porze obecnej.

PP. Sołtysom polecam podać powyższe do wiadomości w sposób w gminie praktykowany.

Rawicz, dnia 10 marca 1930 r.

PRZE WYDZIAŁU POW.

(—) Chmielowski Starosta Powiatowy

na dostawę żwiru na drogi.

Wydział Powiatowy w Rawiczu ogłasza publiczny przetarg na dostawę żwiru na drogi:

państwowe.

Krotoszyn—Rawicz	klm.	248—254 (Dłoń)	ca 70 m ³
" "	"	259—260 (Sobiątkowo)	25 "
" "	"	263—268 (Jagodzin)	60 "
" "	"	267—268 (Sarnowa)	30 "
" "	"	272—275 (Masłowo)	45 "
Rawicz—Leszno	"	0,9—4,4 (Sierakowo)	70 "
" "	"	4,9—6,7 (Izbice)	35 "
" "	"	7,4—11,4 (Golinka)	80 "
" "	"	12,4—13,7 (Bojanowo)	25 "
" "	"	14,6—16,8 (Gołaszyn)	45 "
Dąbno—Polskie	"	0,0—2,8 (Rawicz)	55 "

wojewódzkie:

Krobia—Jagodnia	"	20,0—21 (Zmysłowo)	20 "
" "	"	24,6—25,7 (Roszkowo)	20 "
" "	"	27, — 28, (Jagodnia)	20 "

powiatowe

Rawicz—Jutrosin	"	0,3—1,6 (Rawicz)	25 "
" "	"	2,4—6, (Szymanowo)	70 "
" "	"	7,6—9,4 (Słupia)	35 "
" "	"	9,4—11, (Chojno)	35 "
" "	"	12,9—16,0 (Gołajewko)	60 "
" "	"	16, — 21,3 (Osiek)	95 "
" "	"	21,8—25, (Dubinek)	65 "
Rawicz—Poniec	"	0,3—2,3 (Sierakowo)	20 "
" "	"	2,7—3,7 (Łaszczewice)	10 "
Dłoń—Jutrosin	"	3,8—6,7 (Bartoszewice)	40 "
Konary—Grabkowo	"	(Konary)	70 "
Bojanowo—Poniec	"	1,2—7,4 (Gościejewice)	120 "

Żwir na drogę pod 1, 20, 21 i 24 może być zabrany z powiatowej żwirowni pod Jutrosinem.

Dostawa winna być uskuteczniiona do dnia 1 czerwca br.

Oferty z podaniem oddzielnej ceny na każdy odcinek z oznaczeniem liczbą porządkową, należy składać do Wydziału Powiatowego najpóźniej do dnia 18 bm.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferenta, podziału prac pomiędzy kilka oferentów lub nieuwzględnienia żadnej oferty bez podania powodów.

R a w i c z, dnia 10 marca 1930 r

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO

(—) Chmielowski

Starosta Powiatowy

L. dz 1767/30 W. P.

94. Choroba zakaźna „Płonica“.

U Stanisława Kupczyka w Piaskach mająt. stwierdzono urzędowo wypadek choroby zakaźnej „Płonicy“.

Środki ochronne i zapobiegawcze zarządził.

Jutrosin, dnia 25 lutego 1930 r.

W Ó J T O B W O D O W Y.

(—) Stachowiak.

95. Wolne miejsca w Państwowych Urzędach Pośrednich a Pracy i ich Ekspozyturach.

P. U. P. P. Osów: 1 kucharka, 1 pokojowa, 3 służące.

Ekspoz. Gniezno: 2 pastuchów, 11 robotników rolnych na deputat po 2—3 zaciężników, 2 służące z gotowaniem do miasta, 4 służące na wioski pojedynczo do gospodarzy, 5 akwizytorów do działu ubezpieczeń.

Ekspoz. Chodzież: 1 kołodziej na ordynarję, 5 parobków, 1 oprzątac bydlę, 3 służące do gospodarzy na wieś.

Ekspoz. Nowy-Tomyśl: 1 samodzielny bednarz, warunki jak podano w komunikacie clearing nr. 5, 200 kobiet i 100 chłopaków do Nadleśnictwa Państwowego Międzychód do kultur leśnych. Warunki jak podano w komunikacie clearingowym nr. 6, 600 chłopów, 600 kobiet i chłopaków do Państw. Nadleśnictwa, Sieraków, Międzychód i Bucharzewo do kultur leśnych. Dla mężczyzn do 20 lat w zwykłej godzinie 45 gr, dla mężczyzn do lat 18 na godz. 35 gr, dla kobiet do lat 18 na godz. 35 gr, dla chłopaków i dziewcząt do lat 16 na godz. 25 gr. Praca dzienna 9—10 godzin. Za akordową pracę dla chłopaków osobne wynagrodzenie. Prace rozpoczynają się w połowie marca. Trzeba zabrać z sobą szpadel lub motykę, siennik i koc. Mieszkanie w barakach. Osobno stawia się baraki dla kobiet. Kantyna jest na miejscu. W barakach są „angielki“ do gotowania i łóżka. Kandydaci chętni przyjąć powyższe warunki mogą się zgłosić w tut. Ekspozyturze lub bezpośrednio w wspomnianych Nadleśnictwach.

Ekspoz. Leszno: 1 wermistrz do samodzielnego prowadzenia fabryki nici, 4 ceramików specjalistów na wyroby doniczek, 1 młynarz na wiatraki (samotny), 11 służących z gotowaniem do miasta, 27 służących do gospodarzy, 1 włodarz do koni z 2 zaciężnikami, 70 robotnic sezonowych rolnych.

Ekspoz. Kępno: 2 parobków do gospodarzy na wieś, 5 sług żeńskich do gospodarzy na wieś.

Wolne miejsca dla terminatorów:

Ekspoz. Leszno: 3 uczni kowalskich, 1 stolarski, 1 piekarski, 1 rzeźnicki, 2 kupieckich.

W sprawie powyższych miejsc należy zwracać się wprost do odnośnych P. U. P. P. wzgl. Ekspoz.

96. Przepisy, dotyczące ruchu na drogach.

W y c i a g

z rozporządzenia Min. Robót Publ. i Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. o używaniu dróg publicznych (Dz. Ust. nr. 61, poz. 611).

§ 13 Ruch pieszy wzdłuż drogi winien odbywać się tylko na specjalnych ścieżkach lub chodnikach, w braku zaś tych urządzeń — na poboczach (burtach) drogi.

W razie niemożności użycia poboczy, ruch pieszy może odbywać się na jezdni, lecz jak najdalej od środka drogi.

Ruch pieszy grupami (pochody, procesje, pogrzeby itp.) winien o ile możności zajmować tylko prawą połowę jezdni (w kierunku ruchu).

§ 14. Ruch pojazdów zaprzęgowych i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych i brukowanych winien odbywać się na twardej nawierzchni.

Nie na twardej nawierzchni ruch ten może odbywać się tylko tam, gdzie istnieją miękkie letnie tory.

§ 15. Szybkość ruchu na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być taka, aby woźnice, cykliści i jeźdźcy w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach mogli dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego, oraz ochrony dróg i mostów.

Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg i mostach drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, dłuższych nad 20 metrów, zabrania się jechać z szybkością większą niż 6 klm. na godzinę (szybkość konia w stępie.)

Na skrzyżowaniach dróg w polach i miejscowościach otwartych, prowadzący pojazd ma pierwszeństwo przejazdu przed zbliżającymi się po swojej lewej stronie, a winien ustąpić pierwszeństwa zbliżającym się ze swej prawej strony.

§ 16. Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych nie więcej niż na 4 miejsca winny być zaopatrzone w hamulce.

Obowiązek zaopatrzenia w hamulce powyższych pojazdów osobowych, oraz wszelkich innych pojazdów zaprzęgowych w zależności od miejscowych warunków topograficznych, zostanie uregulowany dla poszczególnych obszarów administracyjnych w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia.

W każdym razie do hamowania wozów zabrania się używać łańcuchów, haków lub innych przyrządów, któreby niszczyły drogę.

Wyjątkowo urządzenia takie mogą być używane podczas gołoleździ.

§ 17. Obrys pojazdu, to jest szerokość jego — łącznie ze wszystkimi wystęпами, lub szerokość ładunku pojazdu, będącego w ruchu na drodze publicznej, nie może przekraczać 2,5 metra, o ile nie otrzymano zezwolenia właściwego zarządu drogowego.

Wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 metrów nad powierzchnią drogi.

§ 18. Każdy zaprząg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie jeden woźnica prowadzić może dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone najwyżej w jednego konia każdy.

§ 19. Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość pomiędzy grupami po 6 wozów winna wynosić najmniej 30 metrów.

§ 20. Konie w zaprzęgu na drogach publicznych winny być okiełznane.

Zaprząg winien być taki, aby woźnica w każdej chwili, mógł panować nad pojazdem.

§ 21. Woźnicy podczas jazdy zabrania się spać na wozie i opuszczać go bez dozoru.

Zabrania się również urządzać postoje na drodze. W razie przypadkowego wstrzymania jazdy należy wóz sprowadzić na prawą stronę jezdni (w kierunku ruchu), jak najdalej od środka drogi i przy odejściu woźnicy od wozu konie wyprządzić.

§ 22. Wszelkie pojazdy, znajdujące się na drogach publicznych, poza obrębem miejsca zamieszkania właściciela (wsi, osady, miasta itd.), z wyjątkiem osobowych pojazdów, nie służących dla celów zarobkowych, — winny mieć napisy, względnie być zaopatrzone w tablicę o wymiarach nie mniej niż 25 na 15 cm, umieszczoną z lewej strony pojazdu, a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub też nazwę i adres firmy, fabryki, majątku itp.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do pojazdów rządowych, których sposób oznaczenia będzie ustanowiony, w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, przez władze, rozporządzające temi pojazdami.

§ 23. Każdy pojazd znajdujący się nocą na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni pojazd, winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym białym światłem, widocznym z daleka.

Naczelnicy władz administracyjnych II instancji mogą ograniczyć stosowanie tego postanowienia tylko do dróg o twardej nawierzchni (bitych lub brukowanych) a dla województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i Ziemi Wileńskiej mogą

naczelnicy władz administracyjnych II instancji zarządzić jeszcze inne ulgi mające na celu stopniowe wprowadzenie tego postanowienia.

§ 24. Każda osoba jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna się zaopatrzyć w imienną kartę rowerową, bez fotografii, wydaną przez władze administracyjne I instancji na stosowną piśmienną prośbę.

Przed wydaniem karty rowerowej winien urząd wydając kartę przekonać się, że proszący jest obywatel mionny z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III niniejszego rozporządzenia i w dziale F rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6-go lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie organów, wymienionych w § 56 niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Rowery używane do jazdy na drogach publicznych, winny być zaopatrzone w dobrze działający hamulec, oraz dzwonek, jako sygnał ostrzegawczy, a z chwilą nastania zmroku w zapaloną latarkę o białym świetle.

Zabrania się używać przy jeździe na rowerze innych przyrządów, jako sygnałów dźwiękowych.

§ 26. Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych mogą używać poboczny (burt) o ile to nie utrudnia ruchu pieszego, odbywającego się po tych poboczach.

Zabrania się używać do jazdy na rowerze chodników w obrębie miast i miejsc zamieszkałych.

§ 27. Rowery z przystosowaniami motorami (silnikami) napędzonymi podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (§ 2).

§ 28. Zabrania się pędzić drogą publiczną zwierzęta bez dostatecznego dozoru, a mianowicie: jeden poganiasz może pędzić najwyżej 15 sztuk koni lub bydła, względnie 40 sztuk owiec lub trzody chlewnej.

Przepis powyższy nie stosuje się do pędzenia bydła z miejsca postoju na pastwisko i odwrotnie.

§ 29. Zabrania się pozostawiać dzieci na jezdni dróg publicznych bez opieki, oraz wypuszczać na drogi zwierzęta i ptactwo domowe.

§ 30. Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonków lub grzechotek.

Zabrania się również używać sani bez dyszla lub holobli mających zaprząg tylko z postronków lub pasów.

§ 31. Zabrania się przewozić ciężary na drogach publicznych saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 ctm. długości i mniej niż 10 ctm. szerokości.

§ 32. Zabrania się wozić drogą publiczną bez przykrycia lub też wystawiać wzdłuż drogi lub przy drodze przedmioty, mogące płoszyć zwierzęta pociągowe i bydło, względnie wywoływać u ludzi przestrasch lub obrzydzenie.

§ 33. Ze względu na stan mostów lub nawierzchni drogi, jako i z względu na specjalne warunki bezpieczeństwa, mogą właściwe władze czasowo zabraniać lub ograniczać ruch pojazdów, względnie niektórych ich rodzajów, na określonych odcinkach dróg.

97. Ruch na drogach publicznych autobusów.

Wyciąg

Z rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych z dnia 17-go kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 439.)

§ 4. (1) Każdy autobus publiczny musi być zaopatrzony:

- a) w miernik szybkości oraz przyrząd rejestrujący osiągnięte podczas jazdy szybkości, przerwy ruchu i czas przejazdu;
- b) w dwa wskaźniki kierunku umieszczone po obu stronach odwietrznika i przysposobione do oświetlenia ich w nocy;
- c) w boczne lustro, dające możliwość kierowcy widzenia drogi z tyłu za pojazdem;
- d) w automatyczną wycieraczkę szyby przed kierowcą;
- e) w alarmowe urządzenie, umożliwiające podróżnym w razie potrzeby natychmiastowego zatrzymania autobusu, danie sygnału kierowcy;
- f) przynajmniej w jedną gaśnicę automatyczną, umieszczoną w dostępnym miejscu wewnątrz autobusu;
- g) w apteczkę doraźnej pomocy przy okaleczeniach średniego stopnia;
- h) w urządzenie wskazujące, że miejsc wolnych niema, gdy dopuszczalna liczba miejsc jest zajęta;
- i) w dwa zapasowe koła należycie ogumione;
- j) w odpowiedni komplet narzędzi i części zapasowych, umożliwiających doraźną naprawę w drodze.

(2) Nadto autobusy zamknięte winny być wyposażone:

- k) w odpowiednią ilość okien zabezpieczających dostateczny dopływ światła do autobusu, przy czym okna winny być zaopatrzone w firanki;
- l) w urządzenia do należytego przewietrzania wnętrza;
- m) w urządzenie zabezpieczające dostateczne oświetlenie wnętrza w nocy oraz ogrzewanie podczas chłódów, przy czym, o ile oświetlanie autobusu nie jest elektryczne, latarnie winny być umieszczone w taki sposób aby spaliny ulatniały się nazewnątrz.

§ 5. Każdy autobus publiczny winien, niezależnie od napisów wymaganych postanowieniem § 10 rozporządzenia z dnia 27 go stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, posiadać nazewnątrz u góry od przodu zdaleka czytelny napis z nazwami krańcowych punktów obsługiwanej linii a nadto od zmiernu do świtu dodatkowe światło w kolorze niebieskim oraz napis wskazujący dopuszczalną ilość osób, umieszczony na wewnętrznej i zewnętrznej stronie drzwiczek. Poza tem wewnątrz powinno być umieszczone i zabezpieczone należycie obwieszczenie zawierające rozkład jazdy, taryfę i tekst § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Przedsiębiorca obowiązany jest:

- a) przestrzegać, aby ruch i postoje autobusów odbywały się ściśle według zgłoszonego rozkładu jazdy, bez względu na ilość zajętych w autobusie miejsc, a opłaty były pobierane nie wyższe niż w zgłoszonej taryfie;
- b) zawiadomić właściwą woj. władzę administracji ogólnej na 14 dni naprzód o wszelkich zamierzonych zmianach miejsc postoju, rozkładu jazdy i taryfy oraz o zaniechaniu ruchu;
- c) zawiadomić niezwłocznie wymienioną wyżej władzę o każdym wstrzymaniu ruchu z przyczyn od przedsiębiorcy niezależnych i ogłosić o tem na miejscach postoju;
- d) wydać każdemu podróżnemu równocześnie z pobraniem opłaty za przejazd — bilet, zawierający numer, nazwę przedsiębiorstwa i jego adres, wysokość pobranej za jazdę opłaty, datę wydania biletu oraz nazwy miejscowości, między którymi bilet jest ważny. W razie przyjęcia do przewozu bagażu za osobną opłatą należy nadto wydać podróżnemu kwit na bagaż.

§ 11. (1) Nie wolno przyjmować do jazdy autobusem:

- a) większej liczby podróżnych, ponad przepisana liczbę miejsc;
- b) osób w stanie nietrzeźwym, widocznie niechlujnych, lub mogących zabrudzić otoczenie;
- c) osób z przedmiotami zagrażającymi niebezpieczeństwem, w szczególności zaś z bronią nabitą, materiałami wybuchowymi, łatwo zapalnymi, żrącymi lub zakaźnymi jak również z przedmiotami, które mogłyby być niedogodne lub przykre dla współpodróżnych;
- d) zwierząt o ile bez niedogodności dla pasażerów nie mogą być trzymane na kolanach lub umieszczone w inny nie przeszkadzający podróżnym sposób.

Zakaz przyjmowania osób z bronią nabitą nie dotyczy osób, które winny mieć przy sobie taką broń z tytułu spełnianej w czasie przejazdu czynności służbowej.

(2) Miejsce obok kierowcy może być zajęte tylko przez obsługę autobusu, służbę policyjną, konwojenta poczty lub służbę drogową. Kierowca winien mieć w każdym razie zapewnioną zupełną swobodę ruchów przy kierowaniu.

§ 14 (1) Zabrania się podróżnym;

- a) wsiadać do autobusu, gdy dopuszczalna ilość miejsc jest zajęta;
- b) zabierać do autobusu zwierzęta, o ile bez niedogodności dla podróżnych nie mogą być trzymane na kolanach, lub umieszczone w inny nie przeszkadzający podróżnym sposób;
- c) zajmować miejsce obok kierowcy oraz rozmawiać z kierowcą podczas jazdy;
- d) zajmować miejsce bez biletu na prawo przejazdu i odmawiać okazania biletu na żądanie kontroli;
- e) odmawiać zapłaty w wysokości oznaczonej na bilecie, zajmować miejsce w przedziale klasy wyższej niż oznaczona na bilecie lub jechać dalej niż opiewa bilet bez wykupienia biletu dodatkowego;
- f) wsiadać w stanie nietrzeźwym, oczywistego niechlujstwa, lub w stanie mogącym zabrudzić otoczenie, zakłócać porządek, zanieczyszczać wnętrze autobusu i przeszkadzać obsłudze;
- g) śpiewać, zachowywać się nieprzyzwoicie słowem lub czynem;
- h) palić tytoń wewnątrz autobusów zamkniętych;
- i) zanieczyszczać lub psuć urządzenia autobusu;
- j) otwierać okna bez zgody obsługi autobusu;
- k) otwierać w czasie jazdy drzwi autobusu;
- l) zabierać do autobusu przedmiotów zagrażających niebezpieczeństwem, w szczególności zaś broni nabytej, materiałów wybuchowych, łatwo zapalnych, żrących lub zakaźnych, jak również przedmiotów, które mogłyby być niedogodne lub przykre dla współpodróżnych.

Zakaz zabierania do autobusu nabitej broni nie odnosi się do osób wymienionych wyżej w § 11 ust. 1 zdanie końcowe;

- m) wsiadać do autobusu lub wysiadać przed zupełnem jego zatrzymaniem;
- n) stać na stopniach i w miejscach do tego nieprzeznaczonych, dotykać urządzeń kierowniczych i hamulcowych;
- o) wyrzucać z autobusu przedmioty mogące zranic, zabrudzić lub przestraszyć publiczność;
- p) wprowadzić w błąd obsługę autobusu, bądź to przez naśladowanie używanych sygnałów, bądź to przez fałszywe alarmy.

(2) Obsługa autobusu obowiązana jest ściśle przestrzegać stosowania się podróżnych do powyższych zakazów. Podróżnych ni stosujących się do zakazów wymienionych w punktach a, b, c, d, e, f, g, h, i, l, m, i, n może obsługa usunąć z autobusu.